

УДК 159.9.072

DOI 10.32755/sjeducation.2022.01.119

СОЦІАЛЬНИЙ ІНТЕЛЕКТ У СТРУКТУРІ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИХ ЗДІБНОСТЕЙ МАЙБУТНІХ ПРАЦІВНИКІВ ПЕНІТЕНЦІАРНОЇ СЛУЖБИ

Кухар Тетяна Володимирівна, кандидат психологічних наук,
старший викладач кафедри психології,
Академія Державної пенітенціарної служби
(14000, Україна, м. Чернігів, вул. Гонча, 34,
e-mail: tatyana.kukhar@ukr.net)
ORCID: 0000-0002-7021-7091

Актуальність представленої теми зумовлена як особливостями професійної підготовки працівників кримінально-виконавчої служби, так і важливістю ролі соціального інтелекту для фахівців у сфері «людина-людина».

***Метою** цієї статті є огляд теоретичних та емпіричних результатів дослідження взаємозв'язку загального, соціального та емоційного інтелекту у структурі професійної компетентності майбутніх фахівців пенітенціарної служби України.*

***Результати.** Виявлено, що в сучасній науці інтелект узагалі визначається як багаторівнева організація пізнавальних сил, що охоплює процеси, стани і властивості особистості. Виділяють загальний (вербальний і невербальний), емоційний та соціальний інтелект. Визначено, що соціальний інтелект вимірюється сукупністю розумових здібностей та особистісних властивостей, пов'язаних із розумінням, аналізом, прогнозуванням поведінки, що визначає ефективність міжособистісної взаємодії, у тому числі у професійній діяльності.*

Емпірично визначено прямиий взаємозв'язок між інтелектуальними здібностями (загальним інтелектом), соціальним та емоційним інтелектом: чим вищий рівень загального інтелекту людини, включно з вербальними й невербальними здібностями, тим вищі соціальний та емоційний види інтелекту. Існує пряма залежність між невербальним та емоційним інтелектом і вербальним та соціальним інтелектом.

***Висновок.** Емпіричне дослідження виявило недостатній рівень розвитку соціального та емоційного інтелекту в курсантів. Результати дають нам підстави дійти висновку, що на сучасному етапі реформування вищої освіти професійне навчання майбутніх працівників пенітенціарної служби має бути направлено не тільки на формування професійних знань та вмінь, а й на формування інтелектуальних здібностей, у тому числі емоційного та соціального інтелекту.*

***Ключові слова:** комунікація, професійна компетентність, інтелект, інтелектуальні здібності, соціальний інтелект, емоційний інтелект.*

SOCIAL INTELLIGENCE IN THE STRUCTURE OF INTELLECTUAL ABILITIES OF FUTURE PENITENTIARY SERVICE EMPLOYEES

Kukhar Tetiana, PhD in Psychology, Senior lecturer
of the Department of Psychology,
Academy of the State Penitentiary Service
(34 Honcha Street, Chernihiv, 14000, Ukraine,
e-mail: tatyanakukhar@ukr.net)
ORCID: 0000-0002-7021-7091

The presented topic is important due to the peculiarities of the professional training for penitentiary service employees and an important role of social intelligence for professionals working the “human-human” area.

The article purpose was to present the theoretical and empirical study on correlations among general, social and emotional intelligence in the structure of professional competence of future penitentiary service specialists in Ukraine.

Results. *The performed theoretical review has revealed that intelligence is generally defined in modern science as a multilevel organization of cognitive forces, covering an individual’s processes, states and properties. General (verbal and nonverbal), emotional intelligence and social intelligence are defined. Social intelligence is determined by a set of mental abilities and personality traits associated with understanding, analysis, and prediction of behaviour and can describe effectiveness of interpersonal interactions, including interactions in professional work.*

Direct relations were found empirically among intellectual abilities (general intelligence), social intelligence and emotional intelligence. In fact, the higher general human intelligence was, including both verbal and nonverbal abilities, the higher the social and emotional intelligence was. Moreover, there were direct relations between nonverbal and emotional intelligence and verbal and social intelligence.

Conclusion. *The results give us reason to conclude that, at the present stage of higher education reforming, professional training of future penitentiary employees should be aimed not only at acquisition of professional knowledge and skills, but also the improvement of intellectual abilities, including emotional and social intelligence.*

Key words: *community, professional competence, intelligence, intellectual health, social intelligence, emotional intelligence.*

Постановка проблеми. Соціальний інтелект відіграє велику роль у процесі навчання, комунікації між людьми в сучасному суспільстві, але особливого значення рівень його розвитку набуває в ситуаціях професійної комунікації фахівців сфери «людина-людина». Тож навички розуміння себе, своєї поведінки та поведінки інших людей, вміння будувати конструктивні взаємини, діяти відповідно до особливостей ситуації комунікації, що складають сутність соціального інтелекту, є одними з найваж-

ливіших чинників професійної компетентності фахівців кримінально-виконавчої системи. Узагалі вміння розуміти поведінку та емоції інших людей і швидко вирішувати, як потрібно діяти в тій чи іншій ситуації, можуть бути навіть запорукою фізичного здоров'я працівників пенітенціарної служби в ситуаціях роботи з найважчими категоріями засуджених. Незважаючи на те, що навчання майбутніх професіоналів направлене виключно на формування професійних знань та вмінь, а не на розвиток інтелектуальних, соціальних і комунікативних компетенцій. Тож, з нашої точки зору, актуальність цієї теми зумовлена, по-перше, особливостями професійної підготовки працівників кримінально-виконавчої служби, а по-друге, важливістю ролі соціального інтелекту для фахівців у сфері «людина-людина».

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Інтелект визначають як багаторівневу організацію пізнавальних сил, що охоплює процеси, стани і властивості особистості. Окрім вербального й невербального видів інтелекту, у науці виділяють також емоційний та соціальний інтелект.

Соціальний інтелект – це сукупність здібностей, що забезпечують адаптацію особистості в суспільстві, вбудовування її в соціальні, міжособистісні та професійні стосунки. Його розглядають як одну з найважливіших характеристик сучасної людини, що передбачає розвиток уміння розуміти себе, свою поведінку, дії інших людей і вибудовувати ефективну взаємодію, досягати поставленої мети. Це досить узгоджена група ментальних здібностей, що забезпечують уміння прогнозувати і планувати міжособистісні стосунки. Е. Торндайк визначав соціальний інтелект як здатність мудро чинити в людських взаєминах, Дж. Гілфорд – як механізм інтелектуальних здібностей, незалежний від чинників загального інтелекту, пов'язаний насамперед з пізнанням поведінкової інформації, М. Салівен – як інтегральну інтелектуальну здатність людини, що визначає успішність спілкування й соціальної адаптації [2], Н. А. Кудрявцева – як здатність до доцільних, розумових операцій, об'єктами яких є процеси міжособистісної взаємодії, Д. В. Ушаков – як здатність до вивчення соціальних явищ, яка є одним з компонентів соціальних умінь та навичок [7].

Ми будемо визначати соціальний інтелект як сукупність розумових здібностей та особистісних властивостей, пов'язаних із розумінням, аналізом, прогнозуванням поведінки, що визначає ефективність міжособистісної взаємодії, у тому числі у професійній діяльності. Тож категорія «соціальний інтелект» буде використовуватися нами для позначення розвинутої у процесі засвоєння соціокультурного досвіду інтелектуальної здатності особистості розуміти поведінку, мотиви, стани інших людей, а також будувати взаємодії на основі цих розумінь.

Дослідники також виділили особливу складову соціального інтелекту, що пов'язана з переробкою інформації про емоції, у зв'язку з цим було введено ще одне поняття – «емоційний інтелект», що являє собою здатність розуміти свої емоції та емоції інших людей, управляти ними, визнавати й розуміти їхні значення, зв'язки та відтінки.

Найбільш повна модель структури соціального інтелекту, на наш погляд, представлена в роботах Д. Гоулмана, що об'єднав когнітивні здібності з особистісними характеристиками та описав п'ять його компонентів, розділених на дрібніші елементи: самосвідомість, самоконтроль (що також охоплює оптимізм, відкритість, уміння управляти емоціями, жага до перемоги, адаптивність, ініціативність та соціальні навички), соціальна чуйність (люб'язність, ділова обізнаність та співпереживання), управління стосунками (вплив, натхнення, сприяння змінам, допомога у самовдосконаленні, підтримка соціальних зв'язків та їх зміцнення, співпраця), емпатія як здібність розрізняти емоції і співпереживати та мотивація як уміння спонукати себе до активних дій [13].

У вітчизняних дослідженнях найчастіше трапляється трикомпонентна модель соціального інтелекту, що містить когнітивну, емоційну та поведінкову складові. Когнітивна складова – це соціальні знання (знання про людей, знання спеціальних правил, розуміння інших людей), соціальна пам'ять (пам'ять на імена, пам'ять на обличчя), соціальна інтуїція (оцінка почуттів, визначення настрою, розуміння мотивів вчинків інших людей, здатність адекватно сприймати поведінку в рамках соціального контексту), соціальне прогнозування (формулювання планів власних дій, рефлексія власного розвитку й оцінка невикориста-

них альтернативних можливостей). Емоційна складова визначається: соціальною виразністю (вміння проявляти емоції, емоційна чутливість, емоційний контроль), співпереживанням, здатністю до саморегуляції емоцій та настрою. Поведінкова складова містить соціальне сприйняття (уміння слухати співрозмовника, розуміння гумору), соціальну взаємодію (здатність і готовність працювати спільно), соціальну адаптацію (вміння пояснювати й переконувати інших, здатність уживатися з іншими людьми) [5].

Узагалі більшість науковців вважають соціальний інтелект незалежним, але таким, що пов'язаний із загальним інтелектом. Однак питання їх співвідношення досі залишається відкритим. Крім того, дослідники визнають і його зв'язок з особистісними якостями, афективними та вольовими процесами. Сферами впливу соціального інтелекту визначають особистість, поведінку, професійну діяльність, мотивацію, сімейні стосунки та виховання дітей, соціальну адаптацію [7].

Чинниками формування соціального інтелекту є внутрішні природні фактори (здоров'я психічне та фізичне, особливості психічного стану і ВНД) та зовнішні (інтенсивність, варіативність і бажання спілкуватися, умови виховання в родині, етнокультурні та релігійні особливості, ЗМІ, електронні засоби спілкування, освіта, професійна діяльність, мистецтво, спеціальні техніки розвитку, самовдосконалення) [2]. Вказується також, що на розвиток соціального інтелекту впливає соціальне мислення та соціальні уявлення особистості, сформовані її оточенням і близькими людьми [6].

У зарубіжних наукових доробках дослідженню соціального інтелекту присвячені роботи Дж. Гілфорда, О. Джона, Г. Олпорта, Н. Кентора, Е. Торндайка, Р. Селмана, Р. Стернберга, Ю. Ємельянова, В. Куніциної, Д. Ушакова та ін. [9, 10, 11, 12]. Серед вітчизняних науковців варто виокремити праці Н. Альохіної, Н. Булки, О. Власової, О. Ковальнової, О. Науменко, Г. Ожубко, В. Лашук та ін. [1, 3, 4, 5]. У науковій літературі існують прикладні дослідження цієї групи здібностей, що спрямовані на аналіз ролі соціального інтелекту у професійній діяльності особистості (Н. Амінов, Ю. Н. Молоканов, І. Ф. Баширов), його взаємозв'язку з комунікативною і соціальною компетентністю

(Ю. Н. Ємельянов, В. Н. Куніцина), гендерної специфіки (С. А. Рахманкулова) [8]. Але не існує досліджень соціального інтелекту працівників кримінально-виконавчої служби. Важливість і недостатня розробленість цієї психологічної проблеми в контексті професійного навчання курсантів Академії ДПтС України дало нам підстави для її вивчення.

На початку нашого дослідження ми припустили, що соціальний інтелект пов'язаний як із загальним, так і з емоційним інтелектом особистості, і три досліджуваних групи здібностей, зі свого боку, є важливими складовими професійної компетентності фахівців кримінально-виконавчої служби. Тож **метою статті** є огляд результатів емпіричного дослідження особливостей соціального інтелекту курсантів Академії ДПтС.

Виклад основного матеріалу. Представлене емпіричне дослідження проводили протягом 2020–2021 навчального року на базі Академії Державної пенітенціарної служби України в м. Чернігові. У ньому взяли участь 124 особи, а саме курсанти відділення «правоохоронна діяльність». Як методи емпіричного дослідження соціального інтелекту та його складових нами були обрані такі діагностичні методики: тест структури інтелекту Р. Амтхауера (TSI), тест «Соціальний інтелект» (Дж. Гілфорд, в адаптації Є. Михайлової), методика «Діагностика емоційного інтелекту» (Н. Хол). Результати діагностики були піддані кількісному, якісному та кореляційному аналізу (за формулою Пірсона) за допомогою Microsoft Excel for Microsoft Windows та SPSS 13.0 for Microsoft Windows.

Статистичний аналіз отриманих емпіричних даних за тестом Дж. Гілфорда виявив, що високий рівень загального показника соціального інтелекту мають 24,9 % курсантів академії ДПтС, середній – 57,4 %, низький – 17,7 %.

За методикою Н. Хола отримані такі результати: високий рівень загального показника емоційного інтелекту виявлено у 21,8 % курсантів, середній – у 51,6 %, а низький – у 26,6 %.

Отже, виявлено, що більшість студентів вирізняється середнім рівнем розвитку соціального та емоційного інтелекту і потребує спеціальної системи професійного навчання, що буде направлена на формування цієї групи здібностей, адже соціальний

інтелект є одним із найважливіших показників професійної компетентності фахівців професій «людина-людина» в цілому, зокрема працівників пенітенціарної служби.

Наступним завданням нашого дослідження було виявлення кореляційних зв'язків між показниками загального, емоційного та соціального інтелекту за трьома означеними вище діагностичними методиками. Результати представлені у таблиці 1.

Таблиця 1 – Кореляційний зв'язок загального, соціального та емоційного інтелекту

	Загальний показник емоційного інтелекту	Загальний показник соціального інтелекту
Вербальний інтелект	-	319*
Невербальний інтелект	449**	-
Загальний показник інтелекту	376*	480**

З поданої таблиці бачимо, що між показниками виявлені значимі прямі кореляційні зв'язки. Встановлено значимий прямий кореляційний зв'язок між показником емоційного інтелекту за тестом Н. Хола та показником невербального інтелекту: $r=449$, рівень значимості $p<0,01$. Окрім того, виявлено взаємозв'язок між показником вербальних здібностей та загальним показником соціального інтелекту за тестом Гілфорда ($r=0,319$, рівень значимості $p<0,05$). Виявлено і значимі залежності між загальним показником інтелектуальних здібностей (ЗП), соціальним ($r=0,480$, рівень значимості $p<0,05$) та емоційним інтелектом ($r=0,376$, рівень значимості $p<0,01$). На практиці це означає: чим вищий загальний інтелект людини, включно з вербальними й невербальними здібностями, тим вищий соціальний та емоційний інтелект. Крім того, існує пряма залежність між невербальним та емоційним інтелектом і вербальним та соціальним інтелектом.

На наступному етапі нашого дослідження ми ставили за мету виявлення індивідуальних особливостей соціального та емоційного інтелекту курсантів з різним рівнем загальних інтелектуальних здібностей, діагностованих за тестом Р. Амтхауера.

Методом групування за певною ознакою ми виділили дві групи курсантів за параметром рівня інтелекту – група із середнім та близьким до середнього рівнем інтелекту і група з високим та близьким до високого рівнем інтелекту. Було усереднено

показники структур соціального й емоційного інтелекту за діагностичними даними у цих двох групах курсантів. Для зручності аналізу всі показники переведені у стени.

На рисунку 1 представлені показники індивідуальних особливостей емоційного та соціального інтелекту в курсантів з різним рівнем інтелектуальних здібностей.

Група курсантів із середнім та близьким до середнього рівнем вирізняється і середніми показниками за шкалами методики Н. Хола для визначення емоційного інтелекту, такими як: емоційна обізнаність (знання емоцій, вміння їх розрізняти в міміці та жестах), вміння управляти власними емоціями та емоціями інших людей (заспокоювати і заспокоюватися, наприклад), і за шкалою емпатії (вміння співчувати і співпереживати).

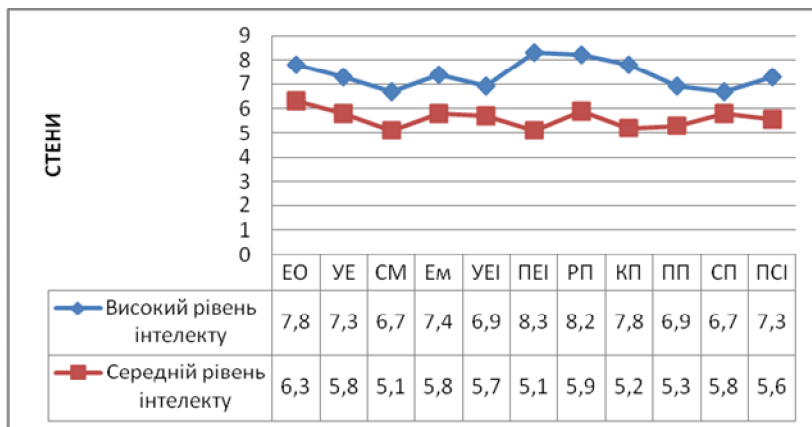

Рисунок 1 – Індивідуальні особливості соціального та емоційного інтелекту курсантів з різним рівнем загального інтелекту

Скорочення: EO – емоційна обізнаність, UE – управління власними емоціями, CM – самомотивація, Em – емпатія, UEI – управління емоціями інших людей, PEI – загальний показник емоційного інтелекту, RP – результати поведінки, KP – класи поведінки, PP – перетворення поведінки, SP – система поведінки, PSI – загальний показник соціального інтелекту.

Загальний усереднений показник емоційного інтелекту в цій групі курсантів – 5,1, що також відповідає середньому рівню розвитку цієї якості. Показники соціального інтелекту теж відповідають середньому рівню. Показник RP (результати поведінки), що відображає здатність курсанта виділяти з контексту вер-

бальну й невербальну експресію поведінки, розуміти відносини, що існують між одиницями інформації про поведінку, здатність передбачати її наслідки, виходячи з наявної інформації тощо, у цій групі респондентів також відповідає середньому рівню (коефіцієнт – 5,9). Показники КП (клас поведінки – здатність розпізнавати загальні властивості в деякому потоці експресивної або ситуативної інформації про поведінку), ПП (перетворення поведінки – здатність розуміти зміну значення поведінки в різних ситуаційних контекстах) та СП (системи поведінки – здатність розуміти логіку розвитку цілісних ситуацій взаємодії людей, сенс їхньої поведінки в цих ситуаціях) також перебувають у межах середнього рівня (відповідні коефіцієнти 5,2; 5,3 та 5,8). Тож можна дійти висновку, що курсанти групи із середнім та близьким до середнього рівнем інтелектуальних здібностей вирізняються середніми показниками соціального та емоційного інтелекту.

Група курсантів з високим та близьким до високого рівнем інтелектуальних здібностей у цілому вирізняється і високим рівнем емоційного інтелекту (коефіцієнт ПЕІ=8,3) та соціального інтелекту (показник ПСІ=7,6), а показники шкал емоційного й соціального інтелекту відповідають високому та близькому до високого рівню.

Проведене дослідження дозволяє дійти висновку, що рівень емоційного та соціального інтелекту напряму залежить від інтелектуальних здібностей курсантів. Це доводить як кореляційний аналіз взаємозв'язків між показниками інтелекту, соціального й емоційного інтелекту, так і якісний аналіз методом групування за певною ознакою, що був проведений нами в рамках аналізу даних дослідження.

Висновки дослідження і перспективи подальших розвідок. Інтелект визначається науковцями як багаторівнева організація пізнавальних сил, що охоплює процеси, стани і властивості особистості. Окрім вербального та невербального інтелекту, у науці виділяють також емоційний і соціальний інтелект. Соціальний інтелект – сукупність розумових здібностей та особистісних властивостей, пов'язаних із розумінням, аналізом, прогнозуванням поведінки, що визначає ефективність міжособистісної взаємодії, у тому числі у професійній діяльності. Емоційний інте-

лект найчастіше науковці визначають як складову більш широкого поняття – соціального інтелекту – та пов'язують з переробкою інформації про емоції та управління ними, включно зі здатністю розуміти свої емоції та емоції інших людей, управляти ними, визнавати й розуміти їхнє значення, зв'язки та відтінки.

Результати емпіричного дослідження дають нам підстави дійти низки важливих висновків. По-перше, виявлено, що більшість студентів вирізняється середнім рівнем розвитку соціального та емоційного інтелекту і потребує спеціальної системи професійного навчання. Встановлено існування прямого кореляційного взаємозв'язку між інтелектуальними здібностями (загальним інтелектом), соціальним інтелектом та емоційним інтелектом. Цей зв'язок проявляється в тому, що чим вищий загальний інтелект людини, включно з вербальними й невербальними здібностями, тим вище соціальний та емоційний інтелект. Крім того, існує пряма залежність між невербальним та емоційним інтелектом і вербальним та соціальним інтелектом.

Проведене дослідження не вичерпує всіх аспектів порушеної проблеми, але його результати дають нам підстави дійти висновку, що на сучасному етапі реформування вищої освіти професійне навчання майбутніх працівників пенітенціарної служби має бути спрямовано не тільки на розвиток професійних знань та вмінь, а й на формування інтелектуальних здібностей, у тому числі емоційного та соціального інтелекту. На розв'язання цієї проблеми будуть направлені наші подальші розвідки.

Список використаних джерел

1. Альохіна Н. Соціальний інтелект в структурі соціальної компетентності фахівців фармації. *Вісник Харківського національного університету*. Вип. 51. 2013. С. 58–63.
2. Власова О. І. Психологія соціальних здібностей: структура, динаміка, чинники розвитку. Київ: КНУ, 2005. 328 с.
3. Лашук В. Г. Емоційний інтелект як чинник успішної соціалізації особистості в умовах нестабільності. *Актуальні проблеми психології: зб. наук. праць Інституту психології ім. Г. С. Костюка НАПН України* / За ред. С. Д. Максименка. Київ: ГНОЗІС, 2011. Т. 13, Ч. 3. С. 219–226.
4. Науменко О. С. Соціальний та емоційний інтелект як складові соціальної обдарованості. *Проблеми сучасної психології*. Т. 40. 2018. С. 164–171.

5. Ожубко Г. В. Сутність та структура соціального інтелекту. *Проблеми сучасної психології*. Вип. 17. 2012. С. 88–94.

6. Савенков А. И. Структура социального интеллекта. *Современная зарубежная психология*. Т. 7. № 2. 2018. С. 265–271.

7. Ушаков Д. В. Социальный и эмоциональный интеллект: надежды, сомнения, перспективы (под ред. Д. В. Люсина, Д. В. Ушакова). М.: Институт психологии РАН. 2009. 383 с.

8. Харченко С. В. Структура соціального інтелекту особистості. *Науковий вісник ХДУ*. Вип. 6. Т. 1. 2017. С. 44–52.

9. Andreou E. Social preference, perceived popularity and social intelligence relations to overt and relational aggression. *School Psychology International*. Vol. 27. № 3. 2006.

10. Bar-On R. Emotional intelligence and self-actualization. Emotional intelligence in everyday life: A scientific inquiry. New York: Psychology Press. 2001.

11. Cantor N. Personality and social intelligence. Prentice Hall, Inc. Englewood Cliffs. New Jersey. 1983.

12. Gardner H. Frames of Mind. The Theory of Multiple Intelligence. New York: Basic. 1983.

13. Handbook of cultural intelligence: Theory, measurement, and applications Eds. S. Ang, L. Van Dyne. New York, NY: Routledge. 2015.

References

1. Aliohina, N. (2013), Social intelligence in the structure of social competence of pharmacy specialists, *Bulletin of the Kharkiv National University*, № 51, pp. 58–63.

2. Vlasova, O. I. (2005), Psychology of social abilities: structure, dynamics, development factors, KNU, Kyiv.

3. Lashuk, V. H. (2011), Emotional intelligence as a factor in the successful socialization of the individual in conditions of instability, Actual problems of psychology: collection of scientific proceedings of the Institute of Psychology named after Kostiuk G.S. of the National Academy of Pedagogical Sciences of Ukraine / in Maksymenko, S. D. (Ed.), HNOZIS, Kyiv, Vol. 13, pp. 219–226.

4. Naumenko, O. S. (2018), Social and emotional intelligence as components of social giftedness, *Problems of modern psychology*, № 40, pp. 164–171.

5. Ozubko, G. V. (2012), The essence and structure of social intelligence, *Problems of modern psychology*, № 17, pp. 88–94.

6. Savenkov, A. I. (2018), The structure of social intelligence, *Moving in foreign psychology*, № 2, pp. 265–271.

7. Ushakov, D. V. (2009), Social and emotional integration: Nadeges, somney, prospects / in Lucina D. V. and Ushakov D. V. (Ed.), *Institute of Russian Psychology*, Moscow.

8. Kharchenko, S. V. (2017), Structure of social intelligence, *Scientific Bulletin of the KSU*, Issue 6, Vol. 1, pp. 44–52.

9. Andreou, E. (2006), Social preference, perceived popularity and social intelligence relations to overt and relational aggression, *School Psychology International*, Vol. 27, № 3.

10. Bar-On, R. (2001), Emotional intelligence and self-actualization, *Emotional intelligence in everyday life: a scientific inquiry*, Psychology, Press New York.

11. Cantor, N. (1983), Personality and social intelligence, *Prentice Hall*, Inc. Englewood Cliffs, New Jersey.

12. Gardner, H. (1983), Frames of Mind, *The Theory of Multiple Intelligence*, Basic, New York.

13. Handbook of cultural intelligence: Theory, measurement, and applications (2015) / Eds. S. Ang, L. Van Dyne, *Routledge*, New York.